

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

X. De iis, qui Antiochiaepiscopatum gessere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

atque ordine faciens: qui nostram quo- que vicem impleturus est. Et paulo post. His libellis significamus, non ex animi sententia, sed necessitate adductos nos subscripsisse: verbis quidem ac litteris, sed non ex animo consensum iis accommodantes. Adjuvantibus enim precationibus vestris Deo acceptis, & divino numine, ita credimus sicut à luminaribus orbis terrarum trecentis illis & octodecim, & à centum & quinquaginta sanctis Patribus accepimus. Credimus præterea iis, quæ Chalcedone pie ac rectè definita sunt à sanctis Patribus illic congregatis. Utrum porro Zacharias Rhetor istos calumniatus sit, an ipsi mentiti fuerint, cum dicerent se inuitos subscripsisse, equidem affirmare non possum.

CAP. X.

Deiis, qui Antiochia Episcopatum gessere.

EJecto autem Petro, Stephanus Antiochenus Ecclesie Episcopatum fortitus est; Quem Antiochenis pueri calamis instar telorum præcutis interfecerunt, ut scribit Joannes Rhetor. Post Stephanum verò, ejusdem sedis administratio Calendioni commissa est. Hic omnibus, qui ipsi adibant, persuasit ut Timotheum unà cum Encyclicis Basilicis litteris sub anathemate damnarent.

CAP. XI.

Quomodo Zeno cum Alurum persequi voluisset, ob senectutem eum miseratus dimisit. Et ut post mortem ejusdem Aluri, Petrus Mongus ab Alexandrinis ordinatus est: Timotheus vero successor Proterii, jussu Imperatoris sedem Alexandrinam obtinuit.

AT Zeno, in animo quidem habebat Timotheum Alexandria expellere. Sed cum à quibusdam admonitus esset, eum jam grandævum esse & prope diem fatali sorte perituro, sententiam mutavit. Nec multo post, cum Timotheus naturæ debitum persolvisset, Episcopi Alexandriæ sedi subiecti, Petrum quendam cognomento Mongum sua sibi auctoritate Episcopum eligunt. Quod ubi Zenoni nuntiatum est, vehementer eum conturbavit. Ac Petrum quidem Zeno morte multandum censuit. Timotheum verò successorè Proterii, qui

ἔφ' ἡμᾶς πρὸ πόνως ποιῶν ὁ καὶ τὸν ἡμέτερον ἀναπληρώσω τὸ πον. κ. μετόλιγα, δια τῶν τῶν λιβέλλων γνωρίζομεν, ἵποπεγραφομένων ἐκ' ἡμῶν πρὸ θεσιν, ἀλλ' ὅτι ἀνάγκης, γεγραμμένων κ. ῥήμασιν, ἀλλ' ἐκαρδία συνδέμενοι τοῖς ταῖς ῥημάτων διπροσδέχοις πρὸς ἐκείνῳ σὺ ἐπινδύσθαι κ. κρείττον. ὡς παρὰ τὸν ἡμέτερον μετὰ τῶν τῆς οἰκημένης Φωσῆρων π. τῶν ἐν ἀγίων πατέρων, πισθίομεν πρὸς τοῖς ἴ, καὶ ἐν καλχηθόνι ἐυσσεῖας καὶ ὁμοθυπωθῆσι μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ σωμαχῆσιν ἀγίων πατέρων. εἰ τε ἐν Ζαχαρίας ὁ ῥητορ ἐσυκοφάνησε τέτρας, εἰ τε αὐτοὶ διεψεύσαντο, φήσαντες ὡς οὐκ ἠέβησαν ἵποπεγραφομένων λέγειν οὐκ ἔχω.

Κεφ. ι.

Περί τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ ἐπισκοποσάντων.

Μετὰ γένεσιν πρῶτον, ἐπέφανεν τὸν αὐτοῦ κείνης ἐρόνον μετὰ λαμβάνει ὁ πατὴρ δὲς ἀντιοχέων καλὰ μοις διεχειρήσαντο, ὡς ἰωάννη τῷ ῥητορ ἡγεῖται. μετὰ ἐπέφανον ὁ καλανθίων τῶν ἐν αὐτῆς κατέδρας οἰακας ἐπιπέπειται ὡς τὸ προσίοντας παρεσκευάζετον πμόθεον ἀναθεματίζων, σὺ καὶ τοῖς ἐγκυκλίους βασιλίσκῳ.

Κεφ. ια.

ὡς ὁ βασιλεὺς ζήνων ἐβελήθη τὸν αἰλουρον διαζῆσαι διὰ τὸ γῆρας αὐτὸν κατελείπας εἶσαι καὶ ὡς αὐτὸς τὸν τῆσαντο, πέτρον ὁ μετὰ πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν ἐπιπροσόντων τιμειθῆσθαι δὲ ὁ μετὰ περὶ τῶν, τιματι τὸ βασιλεὺς τὸν τῆς ἀλεξανδρείᾳ θῆτον ἐτίθει.

Ὁ Δὲ γὰρ ζήνων ἐβελήθη τὸν πμόθεον ἀπελάσαι τῆς ἀλεξανδρείᾳ πρὸς τῶν ὁ μαθῶν ἡδὴ πρὸς ἐυτύλιω εἶσαι, καὶ ὡς ἐπὶ ἐπὶ τὸ πάντων ἵποπεθεῖν κατὰ γῆρας, τὸ βέλδμα διεκάλυσε καὶ δὴ μετὰ ἐπὶ τὸ κοινὸν ἀπέτισε κρείττον καὶ πρῶτον αὐθῆτος πρὸς χειρίζοιαι σφῶν οἱ τῆς ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσκοποι, τὸ ἐπίκλην μογσον ὅπερ ἐς ζήνωνα διαβαῖν, ἔξεταιραξέει καὶ τὸν πμόθεον ὁ ζήνων θανάτω ζήμιαν προπέμψει. πμόθεον ὁ τὸν μετὰ προτέρων ἀνακαλεῖται, ἐπὶ